

Прот веднага отговори на повикването на Зей. Трябва да беше нещо спешно. Може би му се обажда именно заради съобщението на Тилън за заминаването на планетата Опи, което му изпратиха от НЕУДЪРЖИМИЯ.

На холограмния дисплей на ръчния приемник на Прот се показва лицето на Зей.

– Здравей, Прот! Стечението на обстоятелствата не ни позволява отлагане на разговора за особеностите на нашата цивилизация. Казах ви за научното постижение, за удвояването на живи същества, както на времевизи, така и на хора.

Тази новост предизвика голямо смущение сред нас. При цялото ни богатство и нови интересни възможности, тя чрез смях, игра на страх и спящи ужасии снижава цената на уважението на чуждия живот. Неусетно ни повлича към опасна и бърза смяна на ценностите, които възпират индивидите от изблици на гняв, събуждане на примитивното и от сляпо, безогледно унищожение. За пръв път след дълъг период от време нашата ценностна система не е достатъчно силна, за да възпре страстта.

– Значи ли това, че Мишеловът руши досегашните ви ценности? – попита Прот.

– Да, той е един от най-опасните водачи. Още преди изобищо не се разбирахме добре, а сега пропастта между нас все повече се задълбочава. Именно в негово лице нагледно ни се показва възникването на изроди чрез удвояването. Удвояването, което е възможно за миг, е доста подобно на досегашните, достатъчно

проверени техники на удвояване. По-важната новост е по-малко видима, скрита на заден план, но доста порешаваща. Ще ти обясня. Опасно ни се объркаха сметките.

Още от доста време владеем телепатичното предаване на мисли. С него ни се откри възможността повторно да преживяваме сетивни и емоционални възприятия. Обаче телепатичното предаване на мисли не ни натрапи бързи, трайни, нежелани масови последици. Можем да го контролираме така, както говоримата реч.

Но за вярно предаване на всички чувства, със сетивност и реакции, само телепатичното предаване на мисли не е достатъчно. Би трябвало да бъдат еднакви както всичките страсти и страхове, скрити в събеседника чрез телепатия, така и целия жизнен опит. Обаче нашите възприятия не са еднакви. Въздействието ще бъде различно, по-малко, трудно е да споделяме емоции с чуждо за нас същество. А ако с подсъзнанието си, с всичките си склонности, със своето преживяване на емоции, възприемеш мисъл, сетивно възприятие и емоция от своя двойник, тогава и на двама ви реакциите на всеки натиск имат обща основа. Връзката с двойника те подтиква към това да го променяш. Може би по-малко, а може би и повече. Удобството на отстъпчивостта тук е опасно. Твоето аз се променя така че се разклаща из основи. Не липсваха предупреждения за това, че са възможни трансформации, но имаха ефект само за приемане на контролни мерки, обаче пък не достатъчно последователни. Трансформацията захвана индивидите по-рано и доста по-силно, отколкото бяхме предвидили. И Мишеловът също предложи свой двойник. С голямо удоволствие, каза той, го дава

на разположение за научни изследвания, и след това предложи още да изпратят двойника му в робство в страната Крел, на планета с примитивни народи. Там нека опознае живота на роба и цялата жестокост на робството.

Приехме това предложение. Дотогава нищо не беше излязло извън контрол. Отначало всичко вървеше по план. Последва намеса в паметта на двойника, от която му беше отнето съзнанието за принадлежност към времевиците и знанието за живота на високо ниво на технологично развитие. А чрез удвоителя получи за него и навиците на един от робите. Обаче във всичко останало беше Мишеловът.

Така беше хвърлен в робство, при робовладелец, който караше робите си от полските работи още и на строежа на тамошната крепост, че до смърт изтощени умираха под тежкото бреме.

Там двойникът на Мишелова се запозна с една робиня, допадна си с нея в любовта, приятелството и копнежа по свобода. Желанието да оцелее му даде нови сили. Обаче робинята порасна и господарят я продаде. Двойникът беше разстроен. Кратко непозволено спираше до младата робиня така разгневи робовладделеца, че подложи на жестоки мъчения двойника, изложи го на всички подигравки и го остави на жестоките издевателства на пазачите, чак докато двойникът не се реши да избяга.

Обаче само един час след бягството наемниците се втурнаха след него. Започна безмилостен лов.

В необятните гори, където побегна, скоро научи какво е същински ад. Студът, влагата и гладът го прогониха обратно в селището, където го разпознаха и заловиха. Неговият собственик, за назидание на

останалите роби, насъска на него кучетата. Вече искаше да го довърши, целия изпохапан, когато робът вдигна ръцете си в молба за милост и клетва за вечна покорност. Беше наистина жалка гледка. Обаче това го спаси. Клоунското раболепие започна за негов късмет все повече да забавлява господаря. Удари го още няколко път с бича и го остави жив.

Оттогава двойникът на Мишелова беше покорен роб с все по-голямо жажда за сила, което все повече укрепваше под презрителните погледи на неговите надзиратели и под ударите на бича. Прииска му се да предизвиква страх у другите, а това да събужда страхопочитание стана основна ценност за него. Все по-силно желаше да се боят от него. Така, когато гледаше лицето на своя господар, в него виждаше роб, презривно съществуване, каквото беше самият той.

Тогава Мишеловът прекрати робството на двойника си. А всички негови склонности и страсти и цялото знание нареди да се прехвърлят в него, така че съвместимите страсти се съчетаха, противоположните отслабнаха. Ако в двойника възникнеше съпротива срещу насилието, обединението с него би облагородило Мишелова. И така, жаждата за сила попадна на прикрита подобна страст в Мишелова. Страхът на двойника намери защита в прикритата страст на Мишелова към насилие и при общото съгласуване укрепналите страсти преминаха границата на основната ни ценностна система.

Мишеловът би трябвало да отиде на лечение. Трябваше по-настойчиво да изискваме това. Направи ни по-меки с позоваване на жертвата си за научни изследвания, и още повече – с уверения, че всичко, получено от двойника, с течение на времето щяло да из-

бледнее.

Но преди всичко, направихме си погрешни сметки за скоростта на обединяването на Мишелова с времевици със същите склонности. По-рано, отколкото бяхме предвидили, тяхното сдружение се разрасна чрез хиляди връзки.

– И сега Мишеловът, с помощта на удвоителя, променя ценностната система на времевиците и печели нови привърженици – горчиво подхвърли Прот. – Така агресивността и озлоблението сред времевиците стават масово явление.

Зей леко кимна в потвърждение.

– *Като се правеха, че нищо не знаят, си извоюваха възможност за злоупотреби. Жертвите им са примитивни туземци, които те тласкат с интриги към спорове, войни, жестоки боеве, така че техният живот е къс и по-интензивен в изтръгването от ноктите на смъртта. После спускат своите двойници в този жесток свят. Обаче и това не им е достатъчно. Насочиха се към нови цивилизации, независимо от всички споразумения за уважение на чуждите същества в космоса. Вече притежават цели космически пространства, а също и гравитационен вихър, в който почти ви хванаха. Едва в последния момент ви се притекохме на помощ. Още мъничко оставаше да ви уловят, макар че реагирахме още преди улавянето на вашия авангард. Добре използвахте съобщението от НЕПТУН.*

По техните планове сега вие, земляните, сте на ред. Интересува ги вашият емоционален и сетивен свят. Затова подмамиха вашите приятели на планетата Опи, където възнамеряват да ги хвърлят в боеве за оцеляване, на полигоните за проследяване на всички сетивни и емоционални реакции. Всеки поотделно тлас-

кат към смъртно изпитание, за да изтискат от него най-инстинктивните реакции. Никой няма да избегне гибелта.

– О, тези подли свине! – изруга Прот.

Зей продължи:

– Удвоителят е скрит на планетата Опи и се охранява. Без риск за живота никой, нито времевик, нито землянин, не може да проникне до него. А ценности като самопожертвователност за общото благо на времевиците вече нямаме в съзнанието си. Поне не достатъчно за такова рисковано начинание. Намеренията на Мишелова, също така, изобщо не са известни, понеже прекалено много различия се събраха в обясненията и, също така, незаинтересоваността за задълбочено разбиране тук е наистина решаваща. Времевикът не е готов да положи усилия за обмисляне на всичко, което сега вършат мишеловите, държи се, сякаш нехае изобщо за всичко. Когато бъде прекалено късно, разбира се, ще има доста приказки, обаче закъснялото «не» няма сила. А това не бива да го допуснем. Трябва да разобличим мишеловите с всичките им намерения и дела.

След това Зей замълча, остави на Прот време за размисъл и продължи:

– Походът на мишеловите, още преди времевиците да осъзнаят какво става там, ще бъде за вас, земляните, фатален.

– Да – потвърди Прот, – това не бива да се случи.

Зей леко се усмихна. Очевидно беше очаквал такава реакция от Прот.

– Значи, разбрахме се. Предлагам ви сътрудничество.

Прот кимна:

– Разбира се, въпреки че не знам какво трябва да направя.

Зей погледна Прот в очите:

– *В удвоителя са съхранени записи за всичко, което някой е извършил с него. Ако можем да покажем тези записи на всички времевици, с това съвсем сигурно бихме могли да разобличим мишеловите.*

– Поемам тази задача – твърдо каза Прот.

– *ОК – Зей го наблюдаваше оценяващо още няколко мига. – Тръгнете със своите другари. На планетата Опи нашите агенти ще ви бъдат от помощ, ще ви съобщават всичко, което са открили досега, на ваше разположение ще бъде цялото им знание. Що се отнася до действията, които ще предприемате, за това ще решаваме без отлагане, понеже ние двамата ще бъдем в постоянен контакт чрез агентите.*

– *И още нещо!* – каза след това Зей. – *Няма да бъде грешка, ако поканите своята приятелка Ава да дойде с вас. Екскурзията ще изглежда по-спонтанна.*

От лицето на Прот изчезна сериозното изражение:

– Може би наистина няма да бъде погрешно. Ако само приеме предложението.